

THE GREAT EASTERN
INSURANCE COMPANY

INCORPORATED IN THE
STATE OF NEW YORK

ORIENTAL

INSURANCE COMPANY

NEW YORK
1880

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
OPHTHALMIA.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subijcit

JOANNES EISTON,
SCOTUS.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academicae Typographos.

M,DCC,LXXXVIII.

Viro illustrissimo

HENRICO FLETCHER,

ARMIGERO,

DE SALTON,

Uni de duobus exercituum Britannicorum,

Qui genus ab illo viro honesto, sapiente, et interrito,

ANDREA FLETCHER,

ARMIGERO,

Qui, pro libertate Scotica,

Hacce annorum centuria incipiente,

Tam enixe propugnavit,

Recta deducit,

Quemque omnes,

Quibus eum novisse contigerit,

Amore reverentiaque summis,

Merito prosequuntur :

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

Item,
Viris optimis,
G U L I E L M O I N G L I S,
Et
F O R R E S T O D E W A R,

A R M I G E R I S,
Collegii Regii Chirurgici,
Quod Edinburgi est,
Sociis dignissimis,
Quibus artis propriae peritia, et virtutibus omnigenis,

Quae bonos amabilesque exornant,
Nemo antecellit,
Ob operam curamque
In se primis scientiae Hippocraticae elementis
Erudiendo positas,

Et propter benevolentiam in sese constanter

Demonstratam :

Hanc dissertationem medicam inauguralem,

Ea, qua par est, observantia,

D. D. Ca.

A U C T O R.

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

OPHTHALMIA.

HIC morbus in idiopathicum et symptomaticum ab auctoribus dividi consuevit. Posterior rursus in species numerosas fuit discerptus. Symptomati- cum vero speciesque, in quas divisus est, attingere non nobis in animo est; namque idiopathico solo hanc dissertationem circumscribere decrevimus.

A

DEFI-

DEFINITIO.

Sequentem morbi definitionem brevem, sed justam, tradendam curavit illustrissimus Cullenus, nosologorum seculi nostri facile princeps: "Rubor et dolor oculi; "lucis intolerantia, plerumque cum lachrymatione."

HISTORIA MORBI.

Tunica albuginea rubescens est primum, quod semet ostendit, signum, et morbum accedere testatur. Deinde palpebrae tumescunt; et oculus rigidus, calidus, aridus evadit. In eo quasi mica pulveris sentitur, et muscae ob oculos voltare videntur. Oculus lucem quasi reformidat et refugit, quae, prout morbus progreditur, praesertim si signa inflammationis concitatissimae accedunt, magis magisque intolerabilis evadit. Visus non nihil diminuitur, quanquam cornea et humores pelluciditate

ditate naturali nulla ex parte orbantur. Intenditur plerumque rubor albugineae tunicae. Semet nonnunquam in totum oculi album diffundit. Rebus ita se habentibus, non parum saepe tumescit, quod nonnullis in animum induxit credere, corneam aliqua ex parte esse depressam. Rubor vasa corneae propria raro invadit. Quae partes inflammatione laborant, eae modo levius, modo gravius dolent. Si dolor admodum ingravescit, quasi spina corpusve aliquod acutum oculo infigi videtur. Non semper ad oculum aut palpebras, sed saepe ad tempora totumve capitis latus refertur. Quae sceleris sub initio oritur, ea nonnunquam per totum morbi decursum manet inmutata. In plerisque vero exemplis, post aliquantum temporis, multum humoris tenuis incipit profundus. Unoquoque mane humor viscidus palpebras adeo firmiter conglutinat, ut, sine ope aquae tepidae, disjungi nequeant. Ophthalmia plerumque est morbus loco proprius, nullo systematis universi affectu febrili stipatus. Sed res aliquando aliter sese habet, et calor totius corporis auctus, ictus arteriarum frequentiores, temporum pulsatio, capitis dolor, delirium, &c. oriuntur. Totus oculi orbis raro inflammatione

inflammatione corripitur, nisi morbus ab externa violentia fuerit profectus. Si haec in causa fuit, accedunt, dolor intensus, febris concitata, delirium; et finis morbi est suppuratio totius oculi. Cum alter oculus, ob quamlibet causam externam aut internam, primo solus male afficitur, alter plerumque brevi laborare incipit. Ophthalmia est inflammatio admodum mobilis, et frequenter ab uno ad alterum oculum transit. Non raro, sine ulla causa evidente, accedit et decedit. Transitus vero ab uno ad alterum oculum maxime insignis est, cum spatium longum habet. Ex intervallis definitis, saepe repetit. Singulis mensibus, singulis annis, quibusdam in exemplis, redit. Nec casus defuerunt, ubi, singulis diebus, certa hora invasit.

Ophthalmia plerumque resolutione, rarius suppuratione, finitur. Maculas corneae saepe relinquit. Opacitatem hujus et humorum, potissimum lentis chrySTALLINAE, quae crassiora reddit, tantum aliquando facit, ut visus ex toto amittatur. Haec caecitas autem per totum vitae spatium nonnunquam manet, alias pauculis
mensibus

mensibus annisve decessit. Denique, nullis horum effectuum editis, morbus interdum in caecitatem desinit.

CAUSA PROXIMA.

"Cum omnes causae remotae, quas mox memoraturi sumus, tales sint, quales ad impetum sanguinis in parte laborante adauctum faciendum plane accommodantur, nequit dubitari, quin pars saltem causae proximae praecipua in hoc consistat. Aliud vero huc adjungitur, plus minusve, nempe, spasmi vasorum oculi, qui inflammatione laborat. Hunc autem nulli inflammationi phlegmasiaeve, si modo paulo major sit, deesse, testantur horror rigorque febriles, qui sub initium constanter accedunt, sensu frigoris aliisque spasmi notis evidentibus stipati. Causam ophthalmiae proximam igitur constituent impetus sanguinis in vasis oculi adauctus et constrictione eorundem spasmodica. Ab his autem facile orientur reliqua inflammationis signa, nonnihil, nempe, obstructionis, sanguinis in parte laborante congestio, actio vasorum

vasorum praeter consuetudinem adaucta, tonus eorundem naturali solitoque major. Si inflammatio graviter urget, tonus et tensio adaucta, non amplius loco singulari circumscripta, cum reliquis arteriis communicari, et diathesin totius systematis phlogisticam movere possunt. Haecenus ophthalmia cum aliis inflammationibus convenit. Ea vero et omnis inflammatio, quae meram fere membranam, vix ulla tela cellulosa laxiore suffultam, occupat, a reliquis hoc differunt, quod parum nihilve ejus humoris qui in pus potest converti, effundi sinunt, et igitur suppuratione raro terminantur.

CAUSÆ REMOTÆ.

Hae apte in *seminia* et *potestates nocentes* dividi possunt.

1. Seminia.—Hae sunt causae, quae oculos ad ophthalmiam proclives efficiunt. Pronitatem autem ad eam dari hoc evidenter testatur, quod causae levissimae, quae alios minime afficerent, eam in nonnullis facillime concitant.

conelant. Magna corporis plenitudo et fibrae praeter consuetudinem tensae, praesertim si cum eo statu, qui congestionibus capitis favet, fuerint conjunctae, homines ophthalmiae opportuniores haud dubie reddunt. Quod vero, ante omnia alia, proclivitatem ad hunc morbum constituit, quodque forsitan pro unico efficace et potente semine haberi debet, id est; certa vasorum oculi debilitas, seu laxitas et atonia. Haec vel ingenta, vel acquisita esse potest. Qui parentes oculos infirmos et affluxui humorum opportunos habent, il plerumque, ut experientia quotidiana docet, febrelem hac in re sibi simillimam progignunt. Quaecunque oculum relaxant, ea hanc debilitatem facere possunt. Nihil vero hoc certius faciliusque praestat, quam ophthalmiae antecedentes frequentiores. In his, qui morbo saepe ante fuerunt conflictati, eundem rursus subito et facile exaltant causae levissimae, quae oculis magis sanis et valentioribus nihil laesurae omnino inferrent.

2. *Potestates nocentes.*

a. *Ris*

a. *Res luminosae.*—Quae corpora radios lucis valentiores emittunt, ut sol, focus communis, lucerna, &c. si oculis diutius attentiusque conspiciantur, impetum sanguinis aduuctum in vasa oculi sanguiferis facere, et igitur ophthalmiam movere periclitantur. Namque lumine valentiore, oculo tenerrimo, et sensibilitate exquisita praedito, in spatium temporis longius, admoto, nihil stimulantius esse potest. Quae lucem in semet incidentem reflectunt, ea effectum consimilem edunt. Libres quoque, quorum literae minutiores sunt, ad lucernam ignemve legere non raro summae oculis noxae est. In exemplo posteriore, duo stimulantia conjunguntur, lux ipsa, nempe, et calor. In luce quoque languidiore collocata, praesertim si exilia sunt, attente et frequenter inspicere oculos magnopere laedit, non tantum quidem stimulo lucis, quantum contentione musculorum iridis; namque partes oculi diversas, praesertim iridem, membranam acutissime sentientem, nimis distendit et irritat.

b. *Lucubratio nimia.*—Exempla ophthalmiae ab hac causa proficiscentis numerosa apud cupidos literarum reperiri consueverunt. Animum unialicui rei intentum

diu

diu tenere ad cursum sanguinis caput versus, prae caeteris partibus, faciendum haud dubie confert; ut venae circa caput tumescentes, pondus quod in temporibus saepe sentitur, dolor eorundem pulsans, &c. plane ostendunt. Sin quantitas autem sanguinis iusto major, hanc ob causam, ad caput feratur, plus minusve plenitudinis morbidae in vasis oculariis oriatur necesse est. Huic noxae quoque accedit altera, irritamentum illud nempe, quod a corpore luminoso, ut lucerna, &c. vel a luce reflexa proficiscitur.

c. *Ebrietas*.—Ophthalmiam crapulam excipere nemo ignorat; namque, ut literae sacrae docent, "Who hath redness of eyes? They that tarry long at the wine, they that go to seek mixt wine *." Nec rem ita sese habere est cur mireris. Liquores enim spirituosissimi, praesertim liberaliter epoti, cordi arteriisque potentissimo stimulo sunt, ut quantitas sanguinis praeter consuetudinem magna ad vasa capitis, et igitur ad oculi propria in reliquis, mittatur facientes. Si ulla autem

B

oculi

* Proverbs, chap. xxiii. v. 29. 30.

oculi laxitas morbida subſiſt, impetus ſanguinis eo po-
tiſſimum dirigetur, et ophthalmiam progignere perili-
tabitur; vaſa enim ejus debilitata affluxui humorum
non obſiſtere valebunt, ſed diſtentionem nimiam brevi
recipient. Quinetiam multae aliae noxae vim ſuam
cum ebrieſitate, in multis hominibus conjungere ſolent,
ut lux multa, calor externus, cantus, vociferatio. Ho-
rum vero effectus adeo manifeſti ſunt, ut nullius indi-
geant explicationis.

d. *Calor nimius.*—Hic oculo diu applicatus cum mag-
nopere ſtimulat, et humores, quos continet, rarefacien-
do diſtentionem praeter naturam facit. Hoc incidere
poſſe fortaiſſe negabitur, propterea quod calor vaſa re-
laxat, et igitur diſtentioni modo poſitae inimicus eſt.
Memoria vero excidere non debet, calorem humores
tenues multo citius rarefacere, quam vaſa ſolida, quae
viribus caloris tardius parent, relaxare valere. Namque
omnia, quae minus denſitatis habent, eo calidius expan-
duntur. Igitur expansio humorum a calore oriri poſteſt,
antequam vaſa multum relaxationis ſubierunt.

e. *Frigus*

e. *Frigus nimium.*—Hoc ocellis admotum vasa sanguifera, quibus instructi sunt, magis minusve constringit, et ut humores, quos vehunt, arctius complectantur facit. Hinc aliquantum obstructionis spasmodicae non oriri non potest, et sanguis in oculo magis minusve congeritur; unde inflammatio levior graviore, pro potestate causarum nocentium et viribus, excitetur oportet. Non quidem diffidendum est, frigus, cui oculi multum, periculosissimum tempore hyberno, obijciantur, non semper hoc modo agere. Ad inflammationem movendum potissimum conferet, si corpus ante calefactum fuit, et legitur praeter consuetudinem irritabile redditum. Corpus enim, rebus ita se habentibus, spasmō magis patet. Siquis, exempli gratia, e cubiculo calidore in aëra apertum frigidumque repente prodibit, ophthalmia eo tempore magis, quam alio, corripi periclitabitur.

f. *Venti vehementes.*—Nonnulli auctores memoriae produnt, hos aliquando ophthalmiam facere. Si calidiores sunt, aut multum arenae aliorumve corporum alienorum secum vehunt, hoc facile poterunt praestare. Qui desertis Arabiae accolunt, ut Aegyptii, &c. ophthalmia

mia frequenter laborant. Caeterum venti, qui haece do-
tibus destituuntur, nihil nocere videntur.

g. *Sequentia* denique, ophthalmiam mortalibus sanis-
simis, nullamque omnino proclivitatem ad morbum ha-
bentibus inferre possunt, violentia externa, aut corpora
aliena in oculum quolibet modo inuenta, qualia sunt a-
rena, miculae ferri, aut cujuslibet alius metalli, pulvis
nicotianae, et similia, globum oculi inter et palpebras
insinuata, aut corneae adhaerentia; metallorum, dum
funduntur, et ardentium fumi; liquores spirituosi, alii-
que stimulant oculo affusi, pili palpebrarum proprii
introversi, tubercula intra palpebras nata.

Cum oculus sit pars externa, et igitur multis injuriis
quotidie opportuna, cum organum sit tenerrimum et
sensibilitate exquisitissima praeditum, minime mirabile est,
ophthalmiam et saepe accedere, et plurimum molestiae
ea conflictantibus facessere.

SIGNO-

SIGNORUM RATIO

Praecipuis tantum, rubori nempe, dolori, et lucis impatientiae, animum intendam.

Rubori.—Rubedo autem cujuslibet corporis partis a quantitate globulorum sanguinis rubrorum, quae ea continetur, plane manifesteque pendet. Tunica vero adnata, quae plerumque ophthalmiae sedes est, sana et inflammationis expers, sanguinem rubrum in vascula sua exilia, quae humores serofos et pellucidos tantum vehunt, non admittit. Igitur, sanitate substante, nihil ruboris in tunica albuginea, quae partem globi oculi anteriorem proxime tegit, vel in albo oculi, uti vulgo vocatur, semet ostendit. Cum vero inflammatio accedit, cursusque sanguinis nimius oculum versus fit, vascula adnatae modo comprehensa distenduntur, dilatantur, et globulorum rubrorum capacia evadunt, et iis revera replentur.

plentur. Hinc quae pars oculi antea albida fuit, ea nunc rubescit.

2. *Dolor.*—In ophthalmia, ubi tanta sanguinis quantitas in oculum irruit, et vasa sanguifera praeter modum iustum et naturalem distendit, dolor a nimia eorum distensione oritur necesse est, praesertim cum vasa etiam minima nervulis suis instructa sint, et igitur sentiant. Quinetiam nonnullis in exemplis inflammatio infra tunicas oculi externas descendere, tunicam choroidaeam et retinam ipsam inflammatione afficere, saltem impetum humorum adauctum in vasis earum facere potest, unde non tantum vasa ipsa nimis distenduntur, sed etiam fibrillae nervosae vasis appositae praeter debitum extenduntur, et dolorem acutissimum movebunt. Ita fontes doloris hoc in morbo complures sunt.

3. *Lucis intolerantia.*—Quaelibet corporis pars sensibilitatem plenitudini suae pro rata ratione respondentem plerumque habet. Quo magis sanguine locus quivis distenditur et repletur, eo magis vividum acutumque sensum habere consueverunt nervi ejus proprii. Si res

ita

ita sese habeant, non est cur miremur, retinam in ophthalmia, praesertim graviore, tanta oculi plenitudine substante, tam irritabilem evadere, ut stimulum radiorum lucis, sine summo cruciatu, nequeat tolerare.

PROGNOSIS.

Nulla oculi inflammatio periculo vacat. Metus enim est, ne structura organi tenerrimi ita mutetur, ut radios lucis non amplius ad retinam transmittere possit; aut haec vi morbi depravata et corrupta ad impulsus lucis sentiendos, in posterum, male accommodetur.

Morbum caecitate finitum iri portendunt, inflammatio universas membranas invadens, oculi siccitas magna, cornea obfuscata maculisve nota, humorum opacitas, globi totius suppuratio. Morbum, contra, depulsum iri, usu partium conservato, testantur, inflammatio non gravis, vix ultra adnatam et palpebras procedens, cor-

nea et humores pelluciditate non orbat, magna lachrymarum secretio oculum abluens.

RATIO MEDENDI.

Confilia autem medendi sunt due :

I. Impetum sanguinis, et actionem vasorum, diminuer.

II. Signa quaedam levare.

I. Priori confilio accommodantur, regimen antiphlogisticum, sanguinis detractio, alvi purgatio, epispastica, fonticuli, setacea, certa partibus externis applicanda.

1. *Regimen antiphlogisticum.*—Hoc autem in stimulis omnigenis curiose diligenterque vitandis consistit, et in hoc morbo, si in ullo alio, stricte adhibendum. Si ulla subsunt, quae oculum irritant, protinus tollenda sunt.

Si

Si corpora aliena globum oculi inter et palpebras insinuata sint, vel corneae adhaereant, momento amoveantur; si miculae ferri allaeve substantiae irritantes alicui oculi parti infigantur, extrahantur; si pilli palpebrarum introvertantur, radicitus evellantur; si tubercula intra palpebras nata sint, deleantur. Quantum ad cibum attinet, is e lacte et vegetabilibus potissimum constet. Si signa febrilia et diathesis phlogistica subsunt, aegroti usu omnium carnis generum, et omnis potionis fermentatae, ex toto interdicitur. Quantum cubiculi, ubi sedet aut dormit aegrotus, temperiem spectat, ea ad frigus magis, quam ad calorem, vergat. Aër ejus omnibus inquinamentis, potissimum fumo et pulvere, careat. Studia, quae multam animi attentionem desiderant, et omnia, quae cerebrum irritare cursumve sanguinis eo facere possunt, summa diligentia fugiantur.

Praecipua vero regiminis antiphlogistici pars adhuc dicenda superest, nempe lucem devitare. Nihil luce, praesertim clara et valentiore, potentius in oculum agit, nihil partes ejus diversas, ut iridem mobilem, et retinam, omnis sensus et perceptionis fontem, in actionem cele-

florem magisque vividam conjicit, et igitur organum delicateissimum et tenerimum magis irritat. Ea ideo ab oculo omni ratione, quae potest excogitari, secludenda. Praesidium perquam invalidum adversus injurias, quae ab ea proeclissi solent, suppeditant, margo pilei demissus, umbraeula, quibus fulgor ignis lumenve a lucerna semet diffundens avertitur. Non sufficit alterum oculum, si is solus inflammatione laborat, obtegere; namque tectus omnes aperti motus subit et consequitur, et igitur non multo minus, quam si nullum omnino regimen haberet, irritatur. Nec uterque oculus obtectus votis multo melius respondere videtur; namque calor circa oculum accumulatus omnia ophthalmiae signa evidenter intendit. Optima et sola efficacissima lucem ab oculo defendendi via est aegrotum in cubiculo quam maxime tenebroso constanter habere. Cullenus medicorum, quos seculum nostrum viderit, forsitan longe sagacissimus, quantum fructus hinc percipi potuerit, et in semetipso et in aegrotis suae curae demandatis, expertus est. Memoria vero semper teneatur, aegrotum, qui hoc modo fuit curatus, ad lucem gradatim et perquam tarde reducti oportere. Alloquin vis luminis stimulatrix,

mulatrix, in oculum subite agens, omnia morbi signa renovabit, et omnia forsitan in pejus mutabit.

a. *Sanguinis detractio.*—Haec tonum systematis arteriosi diminuendo agit; et igitur omnium, quae noverimus, sedantium potentissimum et efficacissimum est. Quo majora tonus systematis et tensio sunt, eo evidentiores effectus relaxantes edit. Genera ejus varia sunt. Ad missionem sanguinis vero universam, hoc in morbo, non opus est ut confugiat, nisi adfuerint diathesis phlogistica et pyrexia generalis. Si res ita se habet, utpote quae in auxilium morbi promptissima sit, adhibeatur necesse est. Eam vero in inflammationem loco propriam parum posse experientia demonstrat. Quamquam tonum totius systematis haud dubie imminuit; relaxatio tamen, quam pars singularis inde sibi acquirit, tam exigua est, ut loco laboranti non multum proficiat, nec tanta humoris vitalis jactura debeat quaeri. Topica locove propria ei longe praestat. Variis modis perfici potest; sed hoc pro regula constante et fixa, a qua quam minime debet deflecti, semper habendum est, sanguinem e loco ipso affecto, si potest fieri, vel quam proximo eundem,

eundem, elici oportere. Moris est nonnullorum arterias juxta oculum, et plerumque temporibus proprias, scalpello incidere. Si ramus satis amplus offendatur, tantum sanguinis celerrime profundetur, quantum vasa vicina, et igitur ocularia, satis deplebit, ophthalmiam relaxatione, quam facit, magnopere levans. Haec via sanguinem detrahendi vero multis incommodis patet. Nonnunquam rami exigui tantum reperiuntur et secantur, adeo ut quantitas sanguinis, quae hoc modo impetratur, tam parva sit, ut parum nihilve auxilii inde possit deduci. Interdum rami, qui ad oculum proficiscuntur, et pauci et exiles sunt, ut ille, his apertis, non multum levetur. Aliquando quoque fluxus sanguinis difficillime sistitur, et revera, quibusdam in exemplis, eo usque processit, ut aegrotanti magno fuerit detrimento, et non parum debilitatis creaverit.

Incisioni igitur arteriarum temporum, quam lanceola facit, saepe longe anteponendae sunt cucurbitulae cruentae, iisdem impositae, quae omnia commoda, quae ab illa possunt oriri, habent, et omnibus incommodis supra positis destituuntur. Tantum sanguinis, quantum vo-

lulus,

lumen, hac ratione elicere possumus. Cum multi rami arteriae temporalis, aut earum venarum, quae cum oculi propriis conjunguntur, eodem temporis puncto aperiantur, tantum relaxationis hinc comparare solemus, quantum in morbum plerumque multum potest.

Partem interiorem palpebrarum, globulumve oculi ipsum, concidere, et hoc modo sanguinem extrahere, in usu est, et, experientia teste, in auxilium ophthalmiae saepe promptum fuit.

Denique, sanguis per hirudines temporibus, aut circa oculum, applicatas elici potest. Multi quidem de noxis, quae ab usu earum proficiscuntur, conqueruntur. Si palpebrae inferiori vel circa eandem admoveantur, ecchymosin facere possunt; sed sanguis pauculis diebus rursus absorbetur, et nulla ejus vestigia manent. Pars etiam, cui applicatae fuerunt, aliquando eo usque tumere dicitur, ut oculum occludat, et morbum graviores efficiat. In exemplis vero numerosis, ubi eas applicari vidi, nulla omnino incommoda ab iis oriri potui comperire. Temporibus aut palpebris imponi solent. Cum ad eas decurritur, bonus numerus earum appli-

applicetur, ut sat sanguinis, idque subite, eliciatur. Postquam deciderunt, oculus calida, quo liberius profluat sanguis, foveatur. In ophthalmia saepe plurimum profuerunt.

3. *Alvi purgatio.*—Haec in usu perpetuo, a seculo Hippocratico ad nostrum usque, fuit, et in ophthalmiam quidem multum potest. Cursum humorum a capite, et ramis aortae ascendentis, ad artus inferiores ramosque aortae descendentis facit, et vasa canalis alimentarii exhalantia emulgendero, et plurimum humoris ex illis eliciendo, plenitudinem totius systematis imminuit. Ita ad morbum, quem exequimur, levandum plane accommodatur. Febre subsistente, acria purgantia, ne irritatione noceant, fugiuntur. Dum haec urget, leniora tantum in usum revocanda. Postquam decessit, aut si nunquam orta fuit, ad hydragoga confugi potest. Mercurius reliquis hoc genus antecellere non videtur.

4. *Epispastica.*—Si haec prope partes laborantes admoveantur, in ophthalmiam, sed potissimum recens ortam, plurimum possunt. Maxime opitulantur, cum inflam-

inflammatio ad partes oculi vicinas quoque sese diffundit, et tempora et caput magnopere dolent. Summae cervici, pone aures, vel capillitio raso, quod prodesse videtur perspirationem augendo, applicari solent. Vim antispasmodicam et evacuantem habent, et utramque exercendo agunt. Ita hoc in morbo plurimum profuit oportet. Quod humoris profluvium primum faciunt, id, experientia teste, maxime juvat. Namque quo saepius applicantur, eo minus prodesse videntur. Non convenit ea perpetua facere, sed multo melius est partes exulceratas sanescere pati, et deinde alia rursus imponere.

5. *Fenticuli et setacea.*—Multum fructus ab his in ophthalmia saepe perceptum fuisse plerique medici prodiderunt memoriae. Impetum humorum ab oculis utilissime avertunt, et plenitudinal nimiae inimici sunt, quod partes sanguinis serosas et lymphaticas evacuant, relaxationem hoc in morbo plurimum exoptandam facientia. Cum primum adhiberi incipiunt, minus, quam epispastica, juvant. Quantum ad fenticulos attinet, qui ope unguenti epispastici aperiuntur, vitentur. Namque frequens

quens et necessaria applicatio unguenti faepe dolorem et omnia alia morbi signa intendit. His illi, quos apertos pisa conservant, longe anteponendi. Setacea vero, ut multo plus humoris profundatur, faciunt, et igitur fonticulis palmam jure praeripiunt. Summae cervicis parti inditum, utpote quod largam continuamque evacuationem excitet, faepe plurimum in morbum potest. Quantum et haec et fonticulos spectat, si exsiccantur, praesertim subito et incaute, plerumque plus minusve noxae negrotantibus inferunt. Minus vero detrimenti ex hoc capere consueverunt juniores, potissimum pueri, quam adulti.

6. *Certa partibus externis applicanda.*—Cum ophthalmia sit morbus, qui partem externam tenet, jure summo haud dubie in usum revocari possunt remedia externa. Hujusmodi sunt emollientia, lavatio frigida, praeparata e plumbe. Quantum ad emollientia attinet, ea, nempe fomenta, et cataplasmata e lacte et pane coctis confecta, tantum proficiunt, si urgent magnus palpebrarum tumor, magnus dolor, tensio, siccitas, et signa similia. His absentibus, magnae sunt noxae, quod potestate relaxante

laxante et calore, quem faciunt, congestioni humorum plane favent, et sanguinem ad oculum quasi invitant et alliciunt. Quod lavationem frigidam spectat, quando-
cunque inflammatio inveteravit, et a laxitate vasorum pendet, ea remediis omnibus, quae noverimus, longe praestat. Aegrotus caput totum in aquam, oculis apertis servatis, immergat, quo partem laborantem, nulla re interposita, attingat. Quantum ad praeparata e plumbo attinet, saccharum saturni, extractumve Goulardi, morbo, de quo agitur, maxime conveniunt. Haec non multum stimulant, sed potestatis sedantis plurimum possident, et igitur in oculi inflammationem non parum possunt. Sub forma solutionis adhibenda. Inflammatione magna et dolente, ad ea cum fructu evidente saepe decurritur. Ubi laxitas oculum occupat, vitriolum album ex aqua rosarum solutum illi, pro collyrio, anteponendum.

II. *Signa quaedam levare.*

1. *Conglutinationem oculorum.*—Siquando inflammatio idiopathica vel symptomatica tarsum occupavit, glandu-

lac Meibomianae humoris sui sebacei quantitatem insolitam fecernunt. Hic autem palpebras, potissimum inter dormiendum, firmiter conjungit, adeo firmiter, ut sine summo dolore, laceratione, &c. nequeant separari. Nihil quod oculum irritare potest adhiberi debet. Lavatio calida nocet, quod cursum humorum ad oculos allicit. Aliquid igitur blandum et unctuosum palpebris interferendum, ut pauxillum axungiae porcinae, quae rancedinis ex toto expers est. Hoc bis terve et die et nocte fiat.

2. *Palpebrarum et globi oculi externi exulcerationem.*—

In hanc maxime potest mercurius cum axungia accuratissime contritus.

3. *Dolorem oculi.*—Solum hujus praesidium, regime-
ne antiphlogistico et evacuationibus frustra adhibitis,
in opio reperiendum. Ad hoc decurratur necesse est,
si dolor tantus sit, quantus somnum fugare, et aegrum
noctu inquietum reddere valeat. Et interne et externe
adhibendum. Id oculo externo ex aqua solutum ap-
plicare

plicare moris multorum est, et summum commodum
inde oriri affirmant.

Haec sunt praecipua quae ophthalmiam idiopathi-
cam spectant; et igitur nihil amplius super ea addemus,
brevioribus potius, quam longioribus, contenti.

F I N I S.

